

תת"ע 9912/10/20 - מדינת ישראל נגד דמיאן מרטין מליקובסקי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 9912-10-20 מדינת ישראל נ' מליקובסקי
תיק חיצוני: 11250615637

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	דמיאן מרטין מליקובסקי
החלטה	

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר ביום 28.02.21 (להלן: "פסק הדין").

הנאשם טוען כי, אי התייצבותו לדיון נבעה מכך שלא זומן לדיון בו נשפט בהיעדר ומועד הדיון נודע לו בדיעבד.

עוד טוען הנאשם כי, ככל שבקשתו תידחה, ייגרם לו עיוות דין מאחר ורישיונו - פרנסתו.

המאשימה, בתגובתה, מתנגדת לבקשה בטענה כי, הנאשם זומן לדיון כדין וכי מדובר בעונש שהינו ברף המינימאלי הקבוע בדיון לצד העבירות בהן הורשע הנאשם.

דיון והכרעה:

דין הבקשה להידחות.

הנאשם התייצב לדיון שהתקיים ביום 22.12.20 ובמעמד זה ביקש לדחות את הדיון למועד אחר על מנת להסדיר את ייצוגו. הדיון נדחה ליום 28.02.21, אליו, כאמור, הנאשם לא התייצב ונשפט בהיעדרו.

מכאן, כי טענת הנאשם לפיה לא ידע אודות מועד הדיון הנדחה, אינה מדויקת (בלשון המעטה).

עוד יצוין, כי טענת הפגיעה בפרנסה, אינה מגבשת פרמטר של עיוות דין (ר' ע"פ 6859/07 אלפונסו נ' מדינת ישראל (18.9.2007)).

יתר על כן, בתיק בית המשפט סרוק אישור מסירה מיום 07.03.21 לפיו פסק הדין נמסר במענו של הנאשם.

מכאן, כי הבקשה דנן הוגשה בשיהוי ניכר ובלתי מוסבר של כשנה ו-4 חודשים, והנאשם לא התייחס בבקשתו לשיהוי ניכר זה.

לפיכך, הנאשם לא עמד במועד הנקוב בדין להגשת בקשה זו.

משכך, מדובר בשיהוי אשר די בו, כשלעצמו, כדי לדחות את הבקשה. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט ס. דבור בעפ"ת 35639-04-15 **סעדי נ' מדינת ישראל** (25.5.15):

"בסוף דבריי, רואה אני לנכון לשוב ולהדגיש, כי, שמירה על הערוצים הפרוצדורליים והמועדים, כפי שהם קיימים בהוראות הדין, מקבלת היא משנה תוקף וחשיבות עליונה, עת מדובר ב"משפטי וענייני תעבורה". המדובר הוא בעורק חיים עיקרי וראשי המחייב השלטת כללים חדים, אחידים וברורים שסטייה מהם תתאפשר רק בהתקיים נסיבות מוצדקות, מבוססות ומיוחדות שבכוחן לפרוץ, במידתיות, את המעטפת הדיונית הקבועה בדין. הסרת המחסומים הפרוצדורליים, באופן שאינו מידתי וללא הצדקה, יכולה להביא ל"שטפון" של בקשות שיש בכוחו כדי להציף כל חלקה טובה במישור התעבורתי".

בנוסף, המבקש לא טען לעיוות דין אף לא כפר בביצוע העבירות, ואין בטענותיו אודות רכבו כדי לבסס חשש לעיוות דין.

מכל מקום, **"לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו (חשש לעיוות דין- א"ל), במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה"** (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד סאלם [25.3.18]).

אשר על כן, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותו של הנאשם או כי קיים חשש לעיוות דין ולפיכך אני דוחה את הבקשה.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית ופסק הדין יעמוד על כנו.

זכות ערעור כחוק.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ט' אלול תשפ"ב, 05 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.